

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

50. Vir secundùm cor Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

ptò, saltem in hoc præfenti viæ statu. Ita S. Thom. 2. 2. q. 188. a. 6. & q. 189. a. 8. Rationes sunt 1. plus est illuminare, quàm lucere. At mixtum genus ardet & illuminat. 2. quia MARIA, tantùm optimam partem, & non optimum totum, elegit. 3. quia tale vitæ genus duxit Christus cum Apostolis, ducuntque modò Episcopi. At hoc haud dubiè perfectissimum est. 4. quia non tantum aëtio contemplationem non destruit, sed eandem persæpe iuvat, siquidem fini accommodata sit. Hoc ergo genus vitæ religiosæ, etiam IOSEPH, professus est, sub tribus votis. Quam enim causam habuit Virginitatem vouendi, habuit & Paupertatem, cum Obedientiâ, vouendi. Christus quoque Pontifex summus auctoritatem votis haud dubiè dedit. Denique mendicasse hunc satis clarè colligitur ex Suar. Disp. 28. S. 2. vt proinde neque hoc ignores, IOSEPHVM *ex ordine, siue statu, mendicantium* fuisse.

ELOGIUM L.

IOSEPH

Vir secundum cor Dei.

Multarum instar laudum est, esse Virum secundum cor Dei. Ideo quærere non destitit etiam Dominus illum, 1. Reg. 13. donec inueniret David filium Isai. Verùm successere Davidi mortuo ætates bene multæ, quibus ne quidem

dem si in Lucernis scrutatus Israel esset, inuenturus fuerit Dauidi similem virum secundum cor Dei. Serò tandem, *vbi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum*, ad Gal. 4. v. 4. denuo quæsitum; qui illico, vt verbis vtar Bernard. Serm. 2. super Misus est, IOSEPHVM, *tanquam alterum Dauid, inuenit iuxta cor suum, cui tutò committeret Sacratissimum sui cordis arcanum*. Vbi quidem mihi verba singula mirificè extollere videntur eundem nunquam satis laudandum IOSEPHVM. Sed iam officium meum præuertit Carthag. lib. 9. Hom. 7. Cuius ego vestigia, has inter angustias Lucubrationis meæ, isthic premam solùm, declaraturus paucis, IOSEPHVM non tantum esse Virum secundum cor Dei, sed etiam esse ipsissimum cor Dei.

Igitur 1. *Cor* à cura dicitur. At hanc tam Deus circa IOSEPH, quàm IOSEPH circa Deum adhibuit maximam,

2. Pulmonum ventilabro temperatur *Cor* à nimio sanguinis æstu. Hoc quoque tum Deo, tum IOSEPHO contulit Spiritus sanctus; cuius nomen ne quidem auditum est vnquam in veteri Lege, sed primùm insonuit tempore IOSEPHI, quò & amor Dei ex cælo in terram, & è terra in cælum validius exarsit. Ibi enim uero Spiritus ille diuino ventilabro utrobique sustulit sanguinis æstum, æstum, inquam, iræ, siue iustitiæ, in Deo, & amoris incasti in IOSEPHO; ne quidem fomite concupiscentiæ relicto.

3. *Cor* alternis motibus constringitur & dilatatur.

latatur. Similiter verò tam Dei cor quàm IOSEPH primò constringitur per timorem; dein per lætiti-
am dilatatur. Loquor enim hïc de Deo incarnato
ex Virgine, quem cum parentibus suis vicissitudi-
nes illæ per omnem vitam exercuere.

4. Cor hominis versus sinistram partem in-
clinat, secùs quàm aliorum animalium corda so-
lent, quæ non nisi in medio sunt. Id autem eo con-
silio fecit Author naturæ nostræ Deus, vt desideria
nostra præcipuè inclinaremus ad partem sinistram
aduersitatum. Ipse quoque Cor Filij sui, ac IOSE-
PHI illuc iugiter depressit. Certè IOSEPH, com-
perto illum Dei, ac suum Filium in Ligno, nostri
causa periturum, quoties deinceps quodcunque li-
gnum manibus subiecit, simul cor suum dulci re-
cordatione affixit ligno illi viuifico, paratus ibi-
dem, & compati, & commori. Barry.

5. Cor duas intra se valuulas habet, auribus
humanis persimiles, quas etiam ob hanc formam
auriculas appellant Medici. Has iterum in corde
Filij Dei quiuis facillè deprehendet, memor, subdi-
tum fuisse parentibus suis factumque pro nobis o-
bedientem vsque ad mortem Crucis. Verùm & IO-
SEPHO suo debetur obediendi laus; quam infra
Elog. 88. singillatim describam.

6. Cor amoris sedes est; ideòque amor cùm
pingitur, sub cordis schemate exprimi solet. At quid
est aliud Deus, nisi amor, merùmque cor, quo sui
quodammodo oblitus fertur in IOSEPHVM v-
nâque nos. Et IOSEPH quidem eidem cereum
suum

suum cor, subtrauit sine mora, inuitans cæteros exemplo suo, vt & nos ab amore diuino consignaremur, vel si ferrei simus aut plumbei, colliqueceremus. Ideo idē aliquando spectabilem se præbuit, manu sinistra præferentem Cor supernè flammas euibrans. Faxit autem Deus, vt his flammis subigatur etiam nostrum Cor; vt enim S. Augustin. lib. 1. Conf. cap. 1. agnouit; *Fecisti nos Domine ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.* At requiescimus in Deo, si omnes eius voluntates faciamus. Hoc ergo agendum iam est, quod olim egit IOSEPH, Vir secundum cor Dei.

ELOGIUM LI.

IOSEPH

Septem maximis doloribus exercitus.

SI Christum oportuit pati, & ita intrare in gloriam suam, mirari nemo debet, eandem viam oportuisse prius IOSEPHVM pertransire. Est enim hic parentum amor & cura, vt quam postea filij ingressuri sunt viam, ipsi antea suomet periculô prætentent. At verum est, pati oportuisse Christum. Id namque prolixè ex Mose & omnibus Prophetis Luc. 24. v. 27. ostendit. Oportuit ergo antea etiam IOSEPHVM pati, & quasi prætentare viam Regiam Crucis. At quis ritè hanc ipsam viam, grauésque dolores eiusdem enumeret, tot annorum spatijs distans? Nobis certò ex Scripturis